

På vej ud af byen ad den nye sti til No. Det bli'r en god dag!
Foto: Poul Osmundsen

Høvring Sø lidt uden for No. Foto Poul Osmundsen.

Vandretur til Kronheden: Kaffe og kannelsnegle nødvendige

Dagbladet brugte en lang sommerdag til at vandre fra Ringkøbing til det - måske - kommende naturhostel Kronheden Lejrskole. Det gav uventede oplevelser og masser af motion.

Poul Osmundsen
polo@dbrs.dk

RINGKØBING/TORSTED: Det er én af den slags sjældne morgener, der bare er som skabt til en lang vandretur!

Klokken er 7.00, så solen har været fremme i næsten tre timer. Alligevel har hele landskabet endnu den tidlige sommermorgens karakter af at være frisk og ubrugt. Solen hænger stadig lavt på himlen, og skydækket - der mange steder afbrydes af voksende felter af blå - ligner mest af alt en fårepels i nuancer af hvidt og gråt.

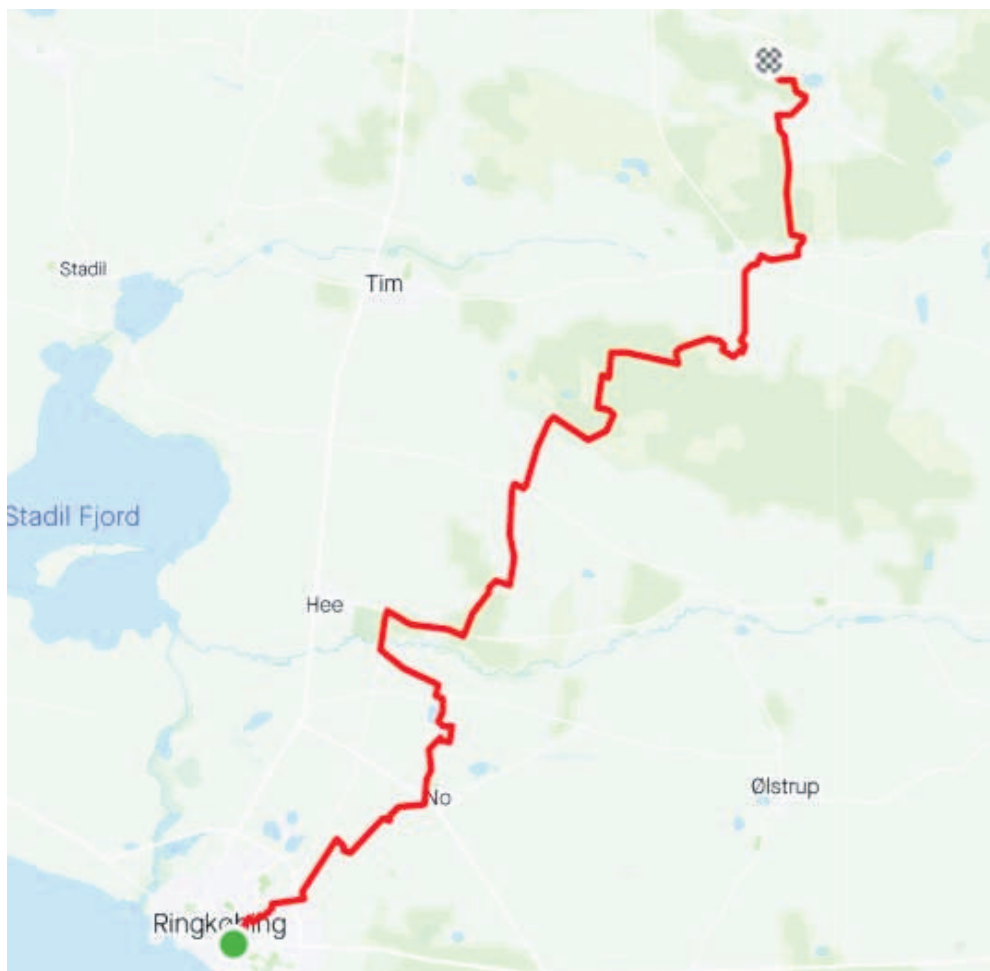
Dagens vandreeventyr starter lige henne om hjørnet - i dette tilfælde Q8 på hjørnet af Herningvej og Holmegårdsvej. Vi - det vil sige Dagbladet's vandrende medarbejder, arkitekt Søren Damgaard Jensen og journalist Morten Beiter - har besluttet at gå turen fra Ringkøbing til Kronheden Lejrskole.

Det er der en særlig grund til. Vi vil tjekke, hvad man kan opleve på en dagsmarch fra Ringkøbing til det, der meget vel kan blive et kommende naturhostel i den nordlige del af kommunen og ved porten til noget af den vildeste natur i Vestjylland.

Men først skal vi lige have købt nogle kannelsnegle i Q8's kiosk; man må *aldrig* gå ned af sukkermangel på en vandretur!

Ud af byen...

Vi starter med at gå ad stien

Den knap 33 kilometer lange rute, som vi fulgte. Kort: Strava

gennem institutionsområdet omkring Skelbækcentret, Fjordparken og Fjordparken, drejer så til højre og igen til venstre, idet vi følger stien, der passerer Isagervej, og fortsætter gennem et boligområde ud til Nordre Ringvej.

Her kobler vi os på den splinternye sti til No, der følger den gamle Ørnhøjbanes tracé, og derfor følger landska-

bet i næsten umærkelige stigninger og fald. Mere behagelig sti at gå på, skal man lede længe efter.

Fuglene kvirrer, det tidlige sommerlandskab er frodigt og grønt og duftende, temperaturen balsamisk, den svage vind kun behagelig, den blå himmel bliver stadig mere fremtrædende; man kan ikke undgå at blive i godt humør

ved tanken om, at vi har mange timers fodtur foran os.

Den godt 30 kilometer lange rute har jeg i al ubeskedenhed lagt - dog ved hjælp af min uundværlige app, Naviki. En fiks sag, der egentlig er lavet til cyklister, men som - hvis man slår mountainbikefunktionen til - sagtens kan bruges til at finde interessante vandreture.

Heden er som en ørken på en hed sommerdag. Foto Poul Osmundsen

Det vil være en god idé at huske kaffe og kannelsnegle, inden man starter på turen; man får brug for koffein og sukker undervejs.

Tast udgangspunktet og slutpunktet ind, så finder appen øjeblikkelig en rute, der ikke følger den slagne vej.

Ud på landet...

Vi er nu ude af byen, og traver raskt mod nord, mens vi taler om, hvilken god idé det er, at anlægge den slags stier, og hvordan de åbner op for at opleve kendte landskaber på helt nye måder.

I No går vi ned forbi kirken og videre ud ad Lybækvej, hvor vi passerer Heager Å. Så følger vi Navikis rute, og drejer til højre ad en grusvej lige

over for den store minkfarm på vestsiden af vejen. Grusvejen bliver til en græsklædt sti, inden den drejer til venstre som Oksfeldtvej og igen bliver grusvej.

Vi drejer til venstre og så til højre igen op forbi Høvring Sø, der her åbner sig, så man kan se, hvor smukt området er. Vi drejer til venstre og så til højre igen på Ølstrupvej, og følger grusvejen Lybækvej, indtil vi kommer ud til Heebro.

Ingen af os har været på alle disse småveje før, selv om de ligger nærmest uden for

Det er temmelig vildt nogle steder i Hoverdal! Foto Poul Osmundsen

Man møder en del overraskelser i Hoverdal. Foto Poul Osmundsen

Et godt sted at holde pause: Madpakkehuset ved Hee. Foto Poul Osmundsen

Ruten fører gennem Sandal Plantage. Foto Poul Osmundsen

Ad junglestien gennem Hoverdal. Foto Poul Osmundsen

Det kunne lige så godt have været Mellemsverige - men det er Hoverdal. Foto Poul Osmundsen

vores fordør, og hver drejning har budt på nye og ukendte udsigter over kendte landskaber.

Kannelsnegle og kaffe

Ved broen over den hurtigt strømmende Hover Å sætter vi os ved bålhytten, og får en kop kaffe og en kannelsnegl. Vi har foreløbig gået en halv snes kilometer, så der er 20 igen. Koffeinen og sukkeret gør godt!

Vi morer os med at gætte fuglestemmer; dem er der mange af. Jeg overlader det til de to medvandrere at komme med kvalificerede bud på, hvad vi hører; den eneste fuglestemme, jeg med sikkerhed kan identificere, er gøgens.

Vi fortsætter mod nord til Hovervej, drejer til højre, og følger Hovervej cirka halvanden kilometer, før vi drejer til venstre ad en skovvej gen-

nem Sandal Plantage, der passerer en stor svinefarm, før vi kommer ud på Sandalvej.

Undervejs taler vi om, hvilken speciel oplevelse en lang vandretur er. Du eksisterer på en måde uden for tiden. Du skal ikke nå noget til nogen bestemt tid, du vandrer bare af sted gennem skiftende landskaber, snakker om alt mellem himmel og jord med dine ledsagere, eller er alene med dine egne tanker, hvis du går solo.

Videre nord på

Vi fortsætter ad Birkkjærvej, drejer sig til højre ad Hvingelvej, og efter et par hundrede meter til venstre ad Astrupvej, der hurtigt forvandler sig til et par hjulspor.

Vi er nu på vej ind i Hoverdal og den sydlige del af Ringkøbing-Skjerns "vilde nord",

og landskabet ændrer sig tilsvarende. Vi er ikke længere omgivet af læhegn og marker - nu er det skov og moser og stumper af hede...

Lige på den anden side Ejstrup Bæk "snyder" vi Naviki, og følger en anden, markeret vandrerute. Denne fører os til højre ind i skoven ad en snørklet sti og via vanddrakne spor ud på et åbent areal, hvor skoven er fældet, og de første hededrag viser sig.

Det er ærligt talt temmelig vildt, og det føles, som om vi er pænt langt hjemme fra!

Vi passerer Sørupvej, og fortsætter ad umarkerede skovstier og unavngivne skovveje mod kurs mod Torsted. Vi følger skovveje uden om ét af de højeste punkter i plantagen, det 44 meter høje Ørn-høj.

Her får vi igen én af de særlige oplevelser, man kan

komme ud for, hvis man bevæger sig uden for alfarvej: Vejen dykker stejlt nedad i et storslået og øde landskab præget af hede og skov; tænk sig, at det også findes i vores kommune!

Til Kronheden

Via Gejlvej når vi Torsted, hvor vi spiser vores medbragte - og velfortjente - klemmer i bålhuset ved Hover-Torsted Friskole. Et fantastisk smukt sted tæt på den tårnløse kirke og med udsigt til Tim Ådal. Vi er glad for at komme i skygge; det er blevet en helt perfekt sommerdag, og solen bager.

Vi gør klar til sidste etape. Vi fortsætter ad Torstedvej, og drejer så efter en halv kilometer til højre ad Kronvej, der dykker ned i dalen til broen over Tim Å. På den nordlige skråning følger vi en vej til

venstre, hvorfra der er en fantastisk udsigt over åen, så fører vejen op til højre. Vi følger nu en blanding af stier, hjulspor og skovveje, der fører os nogenlunde lige ud tværs igennem plantagen og heden, indtil vi når den lidt større vej, Lyngbakken.

Her drejer vi til højre og så umiddelbart efter til venstre igen, hvorefter vi følger en snoet skovvej gennem en smuk, varieret plantage, inden vi rammer Kaasvej og derefter når Kronheden Lejrskole.

En forrygende tur

32,9 kilometer og næsten otte timers vandring indbefattet pauser er det blevet til. Fødderne kan selvfølgelig godt mærke det, og vi er trætte, som man også bør være det efter så lang en tur i sommervarme - men kun på den

behagelige måde.

Vi er enige om, at ruten er fantastisk varieret.

- Den kan sagtens måle sig med de bedste udenlandske vandreruter, fastslår Morten Beiter, der i årevis har vandret i blandt andet England og Italien.

Og vi er også enige om, at den vil være en glimrende introduktion til "Det Vilde Vestjylland" til vandrere, der vil bruge et naturhostel i Kronheden Lejrskole som udgangspunkt. Man kunne jo komme med toget eller bussen til Ringkøbing, og vandre derfra...

Men det vil være en god idé at huske kaffe og kannelsnegle, inden man starter på turen; man får brug for koffein og sukker undervejs!